

LVI. évfolyam

1. különszám

2024. december

VIZEINK

KÜLÖNSZÁM

Az Észak-magyarországi Vízügyi Igazgatóság hivatalos lapja

KOLLÉGÁINK
BEMUTATÁSA

Kedves Olvasó!

Nagy örömünkre szolgált, hogy egy új hagyománynak magjait szórhattuk el 2023 tavaszán, bízva abban, hogy meggyökeresedik és termést hoz. Szándékunk az volt, hogy szerettük volna az Igazgatóság dolgozóit

virtuálisan megismertetni egymással, hiszen a személyes kapcsolat lehetősége sokak számára eléggé korlátozott.

Ennek érdekében havonta egy-két meglévő dolgozó bemutatására kértük fel a munkáltatói jogkör gyakorlóit, a szervezeti egységek vezetőit. Igaz, hogy a havi pár kolléga bemutatása nem túl gyors tempó, de jelen kezdeményezésnél eltekintettünk a mai világ sietős ritmusától, és nem mellesleg nem akartunk túl sok plusz feladatot rakni vezetőink nyakába sem.

Bízunk abban, hogy az is közelebb hoz egymáshoz, ha időről - időre lehetőségünk nyílik olyan kollégák megismerésére, akikkel esetleg a munkavégzés során nem sodor egymás mellé az élet. A vízügyes nagycsalád legendás összetartozásra nyitott attitűdjét ismerve mi magunk is érdeklődéssel és kíváncsisággal várjuk, hogy mit tudhatunk meg kollégáinkról egységvezetőik szemén keresztül. Bármilyen aspektust szívesen olvastunk, örömmel és figyelemmel fogadtunk, hiszen a bemutatott kollégák dolgozók/ munkavállalók/ közalkalmazottak és privát emberek is egyben, így a személyes tudnivalókon át (család, érdeklődési kör, hobbi, sztorik...), a munkaköri feladatokig (ki mivel tölti munkanapjait, mi okoz nehézséget, miben jó, miben felülmúlhatatlan) sok minden újdonságként hat, az Igazgatóság más szervezeti egységénél dolgozók számára.

Igazgatóságunk folyton változó egysége több mint négyszáz szorgos munkavállaló munkájából, hozzáállásából, jelleméből, hivatástudatából tevődik össze. Egy ember nem tudja ellátni az Igazgatóság feladatait és az egyes emberek nélkül az Igazgatóság

nem tudja ellátni a feladatait, így lett az új kezdeményezés elnevezése az A-Ω, hiszen a görög ABC kezdő és utolsó betűje a sok összetevőből álló EGYSÉG legkifejezőbb szimbóluma.

A Vizeink 2024. év végi különszámában az eddig bemutatásra kiválasztott kollégákról szóló írásokat gyűjtöttük egy csokorba annak érdekében, hogy ha valaki lemaradt róla, az érdeklődéssel olvashassa. Viszont aki olvasta, annak is javasunk egy kis lapozgatást és újraolvasást a cikkek között, mert valóban sok érdekes tudnivalót tartalmaznak a leírások. Megtudhatjuk többek között, hogy kiben lapul egy „ősmagyar”, ki a sebesség vagy éppen a metál zene megszállottja.

Ezekkel a gondolatokkal kívánok kellemes év végi böngészést, ehhez a renghagyó VIZEINK kiadáshoz.

Rácz Miklós

igazgató

TARTALOM

SZABÓ FERENC	3
IKTATÓ IRODA	5
POZSONYI TIBOR	7
LÁNCZI CSABA	9
PÁLFALVI CSABA	11
IVÁN GYULA	13
DR. PONGRÁCZ BENCE	16
CZETŐ LAJOS	17
BÁRÁNY IMRE	19
BOBALY BARNABÁS	21
BALLA EMŐKE	23
BUNDÁNE HENCZEL RENÁTA	25
PÉTERNÉ BATA ANETT ÁGNES	26
SZABÓ SÁNDOR JÓZSEF	28
SIMON SÁNDOR	30
VEZSDEL ALEX	31
POROS KRISZTINA	32
DOMBI ISTVÁN	34
MARCZIS JÁNOS	35

SZABÓ FERENC † (1962-2024)**Tiszalöki Vízlépcső**

Sajnos a legelső bemutatásra kerülő kollégánktól idén tavasszal már végső búcsút vettünk, de ebben a VIZEINK különszámban még mindenképpen szerettük volna szerepeltetni szolgálatvezetője Ferencet és munkásságát, valamint egy kicsit a Tiszalöki Vízlépcsőt is bemutató sorait (Kovács Péter).

A Tiszalöki Vízlépcsőtől, Szabó Ferenc, kiemelt gépkezelő kollégánkat szeretném nektek bemutatni.

Ferenc 2022 novemberében ünnepelte 60. születésnapját, amelyről Oklevelet is kapott Igazgatóságunktól, mely a mellékelt fényképen látható.

Szabó Ferenc a csőszerelő szakma, és az érettségi oklevelének megszerzését követően a diósgyőri acélműben, és a tiszavasvári Alkaloida vegyiüzemben dolgozott, mint gyárépítő, gyárszerelő, majd a katonaságot követően - 1985 augusztusában - az ÉVIZIG kezelésében lévő Tiszalöki Hajójavítóhoz került csőszerelőként. Hajók szerkezeti építésében, és főleg a csőrendszerek beépítésén dolgozott. 1995-ben belső áthelyezéssel került fel a duzzasztóműre gépkezelő, majd 2008. december 1-től vezető gépkezelő munkakörbe (mai munkaköri megnevezéssel kiemelt gépkezelő).

Három gyermek édesapja, akik 32, 30, és 27 évesek.

Szabó Ferenc Igazgatóságunknál betöltött munkakörének változása jól mutatja, hogy a fizikai dolgozók körében is van lehetőség fejlődésre, előre lépésre.

A hajójavítóban csőszerelőként kisebb felelősséggel járó feladatokat végzett.

Gépkezelőként (mai munkaköri megnevezéssel: vízilétesítmény üzemeltető) a duzzasztón utasítás alapján üzemeltette a gépeket, végezte a karbantartást, javításokat, közepes mértékű felelősség mellett, hiszen mégis csak egy folyó vízgazdálkodását biztosító rendszert működtetett.

Vezető gépész (kiemelt gépkezelő) munkakörben pedig már nagyobb felelősség mellett, az érkező vízhozamoknak megfelelő gáttábla állásokat kellett meghatározni, és utasításba adni a szükséges módosításokat a vízilétesítmény üzemeltető beosztású kollégáinak. Természetesen, ha a felelősségi körét meghaladta egy döntési helyzet, egyeztettünk, és közösen hoztuk meg a döntéseket.

Néhány gondolat a munkakörnyezetéről, az 1954 óta folyamatosan működő duzzasztómű és hajószilip munkafadatairól:

- A duzzasztómű alapfeladata a vízkészlet-gazdálkodás lehetőségének biztosítása, a Tisza 19. századi szabályozása miatt érvényesülő negatív hatások kiküszöbölése. A folyó eredeti vízszintjét 4-4,5 méterrel emeli meg, közel 100.000 m³ vasbeton, és csaknem 200 tonna acélszerkezet segítségével, amelyek 1700 tonna víznyomásnak tartanak ellen.

Szabó Ferenc a 60. születésnapjára adományozott oklevél átadásakor

A vízszint szabályozását a vízerőmű üzemeltetésével és a 3 db, egyenként 37 m széles, és 8 m magas acélszerkezetű gáttáblával lehet biztosítani. A vízkormányozást 360 m³/sec vízhozamig a műtárgy részét képező erőmű áramtermelő vízturbinái is el tudják végezni, ettől nagyobb vízhozam esetén a duzzasztómű gépkezelői (kollégáink) a gáttáblák vízhozam függő billentésével, vagy kiemelésével oldják meg az üzemi vízszint megtartását. Nagy árvíz esetén a gáttáblák teljesen kiemelhetők, így szabad, akadálymentes lefolyás biztosítható.

A Polgári Tisza Híd elemének zsilipelése 1994-ben

Egy téli árhullám uszadékai

Erős izgalmakat a műtárgyon, gáttáblákon fennakadó, nagyméretű uszadékfák szoktak okozni. Ilyenkor munkatársainknak nagy bátorságról tanúbizonyságot téve kell lemászniuk kb. 15 méter mélyre, és fűrésszel, baltával kell ezeket eltávolítaniuk. Természetesen rendelkezésükre áll megfelelő védőfelszerelés, de a hatalmas erővel, és robajjal lezúduló vízhez lemászni, ott munkát végezni, akkor sem hétköznapi tevékenység. A pilléreken fennakadó fákból álló torlaszokat a Hajózás jégtörő hajói rombolják le. Ezekre a működőképesség fenntartása érdekében van szükség, máskülönben a beakadó fák mozgásképtelenné tennék a gáttáblákat. Szintén jelentős figyelem kíséri a jeges árvizeket. Fontos a szervezés, a megfelelő előrejelzés, és ezek alapján a megfelelő üzemállapot beállítása az érkező jég fogadására, amelynek tömege elérheti a több millió tonnát is.

A folyón közlekedő hajók a gáttáblákon nem képesek „átugrani”, emiatt épült a duzzasztómű mellé a hajózsilip. Ezzel 85 méter hosszú, és 17 méter széles hajókat, hajóvontákat tudunk átjuttatni a vízlépcsőn. A zsilipben az eddigi legnagyobb méretű szerkezetek az egykori

Polgári Tisza híd elemei voltak, amelyeket 2000 tonnás uszályokon vittek fel Tizsakanyárra, és ahol jelenleg II. Rákóczi Ferenc Tisza Híd néven köti össze a zempléni és a szabolcsi part közötti forgalmát. Napjaink látványos zsilipelései a Victor Hugo francia szállodahajóhoz kapcsolódnak, amely 82 m-es hosszúságú, és 100 személyt is képes fogadni. A Borsod Chem részére is szállítottak már rajtunk keresztül pl. sósavreaktort, ami viszont csak közúton számít nagyméretűnek és tömegűnek, mert „csak” 6 m átmérőjű, és 200 tonna volt. Az 1500 tonnás uszályban alig lehetett észrevenni...

A fentiekből talán érzékelhető, hogy a duzzasztóművön, és egyúttal a hajózsilipen is dolgozó kollégáink (vízilétesítmény üzemeltetők és kiemelt gépkezelők) nagy felelősséggel járó, ugyanakkor izgalmas, sokrétű, látványos munkát végeznek.

Szerző: Palencsár István, szolgálatvezető

Iktató Iroda

Igazgatási és Jogi Osztály

Az Iktató Iroda kolléganőit sokan ismeritek, talán bemutatnom sem kellene őket, de sok az új kolléga, úgyhogy az ő kedvükért ezt most mégis megteszem.

Az ismertetésnél azért választottam őket elsőként az osztályról, mert az építkezés is az alapoktól indul, így szerencsésnek tartom a bázissal kezdeni az osztály egyes tevékenységeinek, kollégáinak bemutatását, hiszen nekik köszönhetően van minden nap friss, ropogós feladat az asztalunkon, ők az alapjai a munkavégzésünknek.

Természetesnek tűnik, hogy mikor beülünk egy étterembe, akkor az asztalunkra finom, gusztusos étel kerül, de hogyan is készül, azt sok esetben nem tudjuk, vagy csak sejtjük. Azt gondolom, hogy sokan vannak így az Iktató iroda munkájával is. Természetesnek tűnik, hogy az ügyiratok, feladatok, előlappal ellátva csak úgy az asztalunkra kerülnek, de az út, ahogy az oda eljut, az már nem biztos, hogy ismert mindenki számára. Ezt a kérdőjelet szeretném feloldani, amikor arra a kérdésre adok választ, hogy mi is az ő feladatuk nap, mint nap? Mivel segítik a munkánkat minden nap, és járulnak hozzá a munkavégzésünkhöz?

Marika 1998. november 1. napjától dolgozik Igazgatóságunkon, azóta is az Iktató iroda tagjaként; Ildikó 1994. április 21. napjától és szintén végig iktató irodai kollégaként; Kriszti 1992. augusztus 3-tól van nálunk kisebb megszakítással, korábban vagyongazdálkodási vonalon dolgozott, majd iktatási irányra váltott; Zsuzsa pedig bár 2007. január 16-tól dolgozik az Igazgatóságon, csak 2022. december 1-jétől tagja az Iktató irodának.

Feladataik szorosan összefüggnek, egymásra épülnek, ezért lehetetlen lenne egyesével bemutatnom a munkásságukat, inkább az általuk közösen ellátott feladatokra fókuszálok.

Varga Krisztina és Kasóné Jantal Zsuzsanna, valamint Vanczák Sándorné és Kocsis Ildikó

Többszörre Ildikó hozza el minden reggel a miskolci 1. számú postáról a bejövő leveleket, amik száma egyre kevesebb, de azért mindig akad belőle. Réges-régen a postás házhoz jött a levelekkel, de napjainkra ez a tevékenység annyira megdrágult, hogy már egy ideje nem igényeljük ezt a szolgáltatást, és onnantól az Iktatóiroda végzi ezt a feladatot.

A kolleganők mindeközben reggeltől, és persze napközben is folyamatosan, az emvizig@emvizig.hu e-mail címre, Ügyfélkapura (Cégkapu, Hivatali kapu) érkező leveleket, dokumentumokat letöltik, érkeztetik, nyomtatják, az

Ügykövetés rendszerbe érkező, automatikus számmal ellátott dokumentumokat, HKP, VIZEK, KÉR űrlapjait adatokkal feltöltik, majd szignálásra továbbítják, és aztán később ezeket - az Igazgatóság felső vezetői által kiszignált - iratokat kézbesítik az érintett szervezeti egység részére.

A postai küldemények beérkezését követően a kolleganők szétválogatják a leveleket, hiteles másolattá alakítási kötelezettség teljesítése érdekében digitalizálják, érkeztetik azokat, majd ezeket is szignálásra továbbítják. A digitalizálás egyébként egy több mint öt éve fennálló jogszabályon alapuló kötelezettség, amelynek megfelelően kevés kivételtől eltekintve minden papír alapon érkező dokumentumot, egy hitelesítési eljárás keretében digitalizálni kell, nemcsak egyszerűen beszkenyelni, hanem egy megadott folyamat szerint, kizárólag az arra feljogosított személy által elvégzett digitalizálás keretében hiteles másolattá kell alakítani.

A kimenő levelek fogadása, postázásra felkészítése, E-posta (Magyar Posta) elektronikus feladójegyzék készítő rendszerbe rögzítése, majd személyesen a postára szállítása is rendszeres feladatuk közé tartozik. A korábbi, papír alapú tértivevény rendszer megszűntével elektronikus postakönyvbe feltöltik a tértivevényeket, majd azokat visszaérkezésük után kinyomtatják, az osztályok részére továbbítják.

A fentiek mellett - bár nem napi rendszerességgel, de - igen gyakran végeznek személyes ügyintézési feladatokat a Magyar Államkincstár Borsod-Abaúj-Zemplén Vármegyei Igazgatóságán.

A fentiek jól mutatják, hogy mennyire összetett egy elsőre egyszerűnek tűnő munka, és mennyi háttérmunka van a többi dolgozó tevékenysége mögött, amelynek ellátásához, ahogy a vízügyi ágazatban mindenhez, szív és lélek, odafigyelés és pontosság egyaránt kell.

Szerző: dr. Béres-Balog Judit, osztályvezető

Hajózási Szolgálat

ÉMVIZIG Hajózási Szolgálat, komoly múlttal és hagyományokkal rendelkező olyan egység, amely – ellentétben más hajózási egységekkel – teljesen önállóan működik, nincs alárendelve más egységeknek, szakaszmérnökségeknek.

Az emberek zömének, a hajózásról egy romantikus, festői tájjal övezet vadregényes folyószakaszon történő kirándulás képei jelennek meg a képzeletében, míg a Mi gondolatainkban egy kemény fizikai munkát, és komoly szakmai felkészültséget igénylő, de ezzel párhuzamosan egy

csodálatos, és sajnos kihalófélben lévő szakma körvonalazódik. Elődjünket büszkeség töltötte el, amikor a rendfokozatokkal ellátott egyenruhát magukra öltötték. Ma ez már lassan feledésbe merül, de a büszkeség valahol mindenkiben fellelhető, amikor azt mondja magáról, hogy „hajós vagyok”. Elhivatottságunkra pedig nevünk is utal, hisz SZOLGÁLAT ez, a szó valamennyi értelmezésében.

Mivel ennek a kis rövid bemutatónak a lényege a szolgálat dolgozóinak megismertetése, ezért most két kollégát szeretnék nektek bemutatni, akik már a '80-as évek óta a szolgálatnál dolgoznak.

Pozsonyi Tibor

1960. február 23.-án született Nyíregyházán. Az általános iskola befejezése után, felvételt nyert a Vásárhelyi Pál Építőipari és Vízügyi Szakközépiskolába, amelyet sikeres érettségi vizsgával zárt.

Tanulmányi évek befejezése után, 1978. június 28-tól az akkor még ÉVIZIG Kőbánya és Víziszállítási Üzem építési részlegén kezdte meg dolgozó éveit.

Első szakmai feladata a Taktaharkány-Tiszalúc öntözőrendszer építésénél, a taktaharkányi gépészlakás kivitelezése volt. Ezt követően a tokaji halastó építésének előkészítő munkáit irányította.

1979. március 1-én áthelyezésre került a Kőbánya és Víziszállítási Üzem hajózási részlegére. Elsősorban a saját beruházások és a vállalkozási munkák irányítása volt feladatául

szabva, majd a '90-es és a 2000-es években, a Bodrog víziút fejlesztésénél, a terelő és a vezetóművek építését irányította. (1993. Tiszakeszi partbiztosítás, 1996. Tiszatarodos partbiztosítás, Rakamaz és Tokaj partbiztosítás, stb.)

1985-ben Területi Vízgazdálkodási Technikumi Oklevelet, majd 1988-ban kiscgéphajóvezetői és hajógépkezelői jogosítványt szerzett, valamint 1989-től a Hajózási Szolgálat gépkocsijának üzemeltetése is feladatává vált.

Különösen látványos feladata volt a Polgár-Tiszaújváros közúti-híd építésénél, a régi híd levételét követően annak szállítása, a Cigánd-Tiszakanyár összekötő híd talapzatára történő felemeléséig.

Ezek mellett számos Dunai vállalkozást irányított a '80-as években és a '90-es évek elején. Ilyen volt a Budapest-Dunaújváros-Dunaföldvár térségében a partbiztosítás, és a terelőmű építése, valamint 1992-ben a Paksi Atomerőmű vízkivételi művének helyreállítása, de ugyancsak szerepet vállalt a tiszauji híd, és az M3-as autópálya Oszlári Tisza hídjának építésében is. Meg kell említeni a MOL tulajdonában lévő termékvezetékek mederből való kiemeléséhez kapcsolódó munkákat is a 2017-es, és 2020-as években.

2007-ben új mérőhajót kapott az Igazgatóság (BODROG motoros) melynek a vezetése és gépész feladatainak ellátása is Tibor feladata lett.

Fő feladatai közé tartozik még az árvíz- és jégvédelem, valamint a vízminőségvédelem, így szinte minden nagyobb védekezésben tevékenyen részt vett, mint kihelyezett műszaki irányító. A 2000-es Tiszai árvíz nagy kihívást jelentett számára. Ekkor főként az egyik legveszélyesebb szakasz a Kocsordos-Tiszadob-Szenterdő Tisza szakasz védelmében dolgozott. 2010-ben Ócsanáluson, 2013-ban Edelényben, 2002-ben Baján, 2013-ban Ásványrárón, majd a Marcal-folyón Koroncó védelmében végzett árvízvédelmi tevékenységet, 2018-ban pedig a Ráckevei Dunán bíztak rá vízminőség kárelhárításhoz kapcsolódó feladatokat.

1985-ben közel három hónapot dolgozott jég elleni védekezésben, majd hasonló szituációkban - 2003-ban, 2012-ben és 2017-ben - műszaki irányítói feladatokat látott el.

Munkásságából a vízminőségvédelem sem maradhatott ki, így helyi irányítóként részt vett a 2000-es cianidszennyezéskor, és 2004-ben az Ukrajnából érkező kommunális hulladék érkezésekor kialakított uszályos elzárás létrehozásában, üzemeltetésében, valamint utóbbi esetben a hulladékmentesítésben is.

Pozsonyi Tibor a cikk írásának időpontjában (2023.06.28.) 45 éve dolgozik egy munkahelyen a vízügyi szolgálatban. Hajózás és a víz szeretete mellett legkedvesebb időtöltése a fafaragás, illetve a fával való mindennemű tevékenység. Kertjében több, saját maga által készített faragás, miniatűr

Úton a polgári híd acélszerkezete...
A tokaji közúti hídról készített fotón éppen a Bodrog torkolata előtt látható, az alacsony hídnnyílás miatt vízbe süllyesztett szállítmány

szélmalom is található, de a Hajózási Szolgálat üzemi kikötőjének faragott székelőkapuját is neki köszönhetjük.

Lánczi Csaba

1966. december 29-én, igazi „hajós” családba született. Édesapja, Lánczi József, nyugdíjazásáig, a TARCAL motoros hajó hajóvezetője volt, így mondhatni „belenőtt” ebbe a szakmába.

Általános iskolai tanulmányait befejezve, a Tokaji Mezőgazdasági Szakmunkásképzőbe nyert felvételt, és az iskola befejezése után, 1984 augusztusától dolgozik Igazgatóságunknál.

Először a tokaji lakatos műhelyben tevékenykedett, aztán 1985 januárjától - amikor is betöltötte a 18. életévét - „igazolt” a Hajózási Szolgálathoz.

Már tanulóéveiben is több hajón teljesített szolgálatot. Dolgozott a Jégvirág IX., és a Tarcál jégtörőhajón, valamint az akkor még az ÉMVIZIG kezelésében lévő HEJŐ motoroson, és a Tisza III. úszómunkagépen is.

Ezek az évek megfelelő szakmai és gyakorlati alapot biztosítottak a számára, és mivel megvolt Csabában a szakmai fejlődés iránti igény, így a szükséges képzések befejezése után, 1991-től, már nagyhajóvezetőként látta el feladatát.

Innentől szinte teljesen párhuzamosan fut a szakmai életútja Tibinek, illetve Csabának.

A '90-es évek elején, a Budapest-Dunaújváros-Dunaföldvár térségi partbiztosításon és terelőmű építésén, valamint 1992-ben a Paksi Atomerőmű vízkivételi művének helyreállításán dolgozott. A Jégvirág IX. jégtörőhajó hajóvezetőjeként részt vett a Polgár-Tiszaújváros közúti-híd építésénél, a régi híd levételéhez, szállításához és felemeléséhez kapcsolódó munkákban, de szerepet vállalt a tiszauagi és az M3 oszlári Tisza híd építésében is. Meg kell említeni a Tiszaújváros térségében lévő AES erőműhöz kapcsolódó üzemvízcsatorna kotrását is, ahol ugyancsak, mint nagyhajóvezető végezte a kitermelt iszappal terhelt uszályok mozgatását. A MOL tulajdonában lévő termékvezetékek mederből való kiemeléséhez kapcsolódó munkákat sem kell kihagyni a felsorolásból, melyek 2017., illetve 2020. években zajlottak.

Nem csak kivitelezési munkák, a különböző védekezési munkák is fedik egymást a két kolléga szakmai életútjában.

Jég elleni védekezés keretében 1985-ben közel három hónapig dolgozott.

2003-ban a Dombrád térségében kialakult jégdugót „ütötte ki” hajójával. 2012-ben és 2017-ben is voltak jelentősebb „jeges” beavatkozások, amelyekben először, mint gépkezelő matróz, majd, mint hajóvezető vett részt.

Minden télen, mint a Jégvirág IX. jégtörőhajó hajóvezetője, a Tiszalöki Vízlépcső környezetében állomásozik hajójával, és ha szükséges, akkor a jégtörési feladatokat ellátja.

Pozsonyi Tiborral együtt vett részt a fentebb említett uszályos elzárások kialakításában, és a hulladék kiszedésében.

Lánczi Csaba 39 éve dolgozik egy munkahelyen a vízügyi szolgálatban. A hajózás és a víz szeretete mellett mindig fontos volt számára a sport.

Ezen belül a foci és - 20 éven keresztül - a karate meghatározó volt számára. Az elmúlt években a rendszeres sportolástól már búcsúznia kellett, de Csaba életében ezt az űrt, azóta már betöltötte a zenehallgatás, valamint az ehhez kapcsolódó technikai berendezések szeretete.

Szerző: Szőke Tamás, szolgálatvezető

Pálfalvi Csaba

Informatikai Osztály

Az Informatikai Osztály részéről Pálfalvi Csaba kollégámat mutatom be először. Azért esett rá a választás, mert idén ünnepeltük meg az 50. születésnapját, így Csaba is elmondhatja, hogy életének nagyobb részét az Észak-magyarországi Vízügyi Igazgatóságnál töltötte. Tudni kell ugyanis, hogy ez az első, így egyetlen munkahelye.

Mivel harmadik nevét nem használja, nem sokan tudják, hogy Pálfalvi Csaba Róbertként született Orosházán. A debreceni Mechwart András gépipari szakközépiskola elvégzése után a Miskolci Egyetem Gépészmérnöki Karán folytatta tanulmányait. Itt a negyedik félév utáni szakosodás alkalmával az Informatikai Szakot választotta. Az öt éves mérnöki képzést 1996-ban fejezte be, ezáltal

informatika szakos okleveles gépészmérnöki végzettséget szerzett. Megtetszett neki Miskolc, így szívesen jelentkezett a Vízügyi Igazgatóság akkor kiírt álláshirdetésére.

Felvételét követően, 1996. augusztus 1-től került kinevezésre az Informatikai Osztályra, ügyintézői munkakörbe, műszaki feladatok elvégzésére. Tanulmányait folytatta, 1998-ban közgazdasági szakokleveles mérnök végzettséget szerzett a Miskolci Egyetem Gazdaságtudományi Karának Gazdálkodási Szakán. 2005-ben az Igazgatósággal kötött tanulmányi szerződése alapján középfokú nyelvizsgát tett le angol nyelvből.

Pályakezdőként és Miskolcon frissen letelepedettként a Miskolci Szakasz mérnökség szállóján lakott. 2004-ben családot alapított, feleségével, Zsuzsannával lakhelyül Hejőkeresztúrt választották. Három gyermek édesapja, Hanna 15, Nóra 13, Zalán 8 éves. Zsuzsanna - a harmadik gyermekük, Zalán megszületése előtt - két évig szintén az ÉMVIZIG-nél dolgozott.

Csaba számos informatikai tanfolyam elvégzése után, munkabírása, megbízhatósága révén az Informatikai Osztály oszlopos tagjává vált. A 2001-ben, az Informatikai Osztályon megalakult GPS és Informatikai Csoport tagjaként részt vett terepi mérésekben, megismerve az Igazgatóság területét. Ezt követően, 2003-ban a Számítástechnikai Csoport vezetőjének nevezték ki.

A Csoport feladata elsősorban a felhasználói számítógépek, nyomtatók üzembe helyezése, karbantartása, alapszoftverek telepítése volt. A Számítástechnikai Csoport neve a feladatok megtartásával, bővülésével 2009-ben Informatikai Csoportra változott. Csaba a Csoport vezetését csoportvezetőként, osztályvezető-helyettesként végezte, jelenleg szakágazati vezetőként végzi.

Koordinálja a felhasználói számítógépek üzemeltetésével kapcsolatban közvetlen munkatársainak a tevékenységét, emellett hálózati rendszergazdaként feladata a számítógépes, infokommunikációs hálózat és a hálózatra kapcsolt munkaállomások folyamatos üzemeltetése, szerver oldalról a bejelentkezést biztosító szerverek, fájlszerverek, vírusvédelmi szerver rendszergazdai feladatainak ellátása.

Aktívan részt vesz az Informatikai Osztály beszerzési feladataiban.

Munkája révén szoros kapcsolatban van a felhasználókkal, a HelpDesk rendszerünkre érkező hibabejelentéseket, módosítási igényeket sokszor ő intézi.

Magánéletében mindene a családja, és szeret kertészkedni.

A szakterületének, az informatikának a gyors fejlődése miatt az ahhoz kapcsolódó ismereteit folyamatosan bővíti, szabad idejének egy részét is erre áldozza. Ismerősei, munkatársai többször megtalálják ilyen témájú problémáikkal, segítőkészsége miatt sosem utasítja el őket.

Szerző: Domonik Ferenc, osztályvezető

Iván Gyula

Vízrajzi és Adattári Osztály

Sokat gondolkoztam azon, hogy ki vagy mi szerepeljen az osztályról készült első bemutatkozásban. A vízrajzi tevékenység olyan folyamatokból áll össze, aminek részleteit kevesen ismerik, ezért akár érdekes is lehetett volna egy-egy részfeladat bemutatása. Amiért mégsem egy folyamat, hanem egy személy bemutatása mellett döntöttem, annak kerek évfordulós oka van: Iván Gyula kollégánk az idén töltötte be a 60. életévét.

Gyula – vagy, ahogy a vízrajznál emlegetni szoktuk: Gyuszika – 1963. május 18-án született Szikszón. 1977-ben kezdte meg tanulmányait a 3. sz. Szakközépiskola vízépítési és vízgazdálkodási tagozatán. 1981. évben szakközépiskolai érettségire tett, amely során nem csak a szokásos érettségi tárgyakból kellett vizsgáznia, hanem szaktantárgyakból is. 1984-ben szerzett területi vízgazdálkodási technikus minősítést. A technikus bizonyítvány megszerzése akkoriban még nem az

5. évfolyam keretein belül történt, hanem a technikus tanulmányok megkezdése előtt teljesíteni kellett két év szakmai gyakorlatot, majd ezt követően lehetett elvégezni a szükséges tanulmányokat.

Gyula továbbra is a szülővárosában, Szikszón lakik a feleségével, Valériával. Két gyermekük született - Eszter és Ákos -, akik már kirepültek a családi fészekből és önálló családot alapítottak, és bizony, Gyula már nagypapa is. Most még csak Boglárka Emerencia a szeme fénye, de nagypapai teendői néhány héten belül megsokasodnak majd, mert új taggal fog bővülni a család.

1981. július 15-től dolgozik az Észak-magyarországi Vízügyi Igazgatóságon, mint vízhozammérő, majd később vízrajzi ügyintéző. Elmondható tehát, hogy ez Gyula első munkahelye. Az igazgatóságnál ledolgozott 42 évnyi munkaviszonyával és a betöltött 60. életével a Vízrajzi és Adattári Osztály „rangidős” személye és nagy tapasztalattal rendelkező tagja.

Bár a feladatköre az eltelt évtizedekben közel azonos volt, a ledolgozott évek alatt mégis több osztályon dolgozott. A Vízgazdálkodási Osztályra került felvételre, majd hosszabb ideig volt a Vízgyűjtőgazdálkodási Osztály, később a Vízgazdálkodási és Vízrajzi Monitoring Osztály tagja. 2014. évtől pedig a Vízrajzi és Adattári Osztály dolgozói közé tartozik. Ha minden jól alakul, akkor talán erről az osztályról fog néhány év múlva nyugdíjba menni.

Kézben a 60. születésnap emléklap

A munkaköre akár egyszerűnek tűnhet: vízhozamot mér. Hogy ez mégsem annyira egyszerű, azt az élet már bebizonyította. A működési területünk összetett, a forrásoktól, az egyéb vízfolyásokon át, a folyókig bezárólag minden előfordul és ezeket mind mérni is kell. Természetesen a vízfolyások nagyságától függően más és más az alkalmazott mérési módszer, a méréshez használt eszközök. A méréstechnika hatalmas fejlődésen ment keresztül az

A helyzet komolyságát néha oldani kell egy kis humorral

elmúlt évtizedekben. A kezdetekkor még GR21-es típusú vízsebességmérő műszert használta az Igazgatóság, majd fokozatosan megjelentek a hasonló elven működő SEBA és OTT típusú vízsebesség mérők a napi gyakorlatban és a kisvízfolyások mérése mai napig jellemzően ezekkel az eszközökkel történik. Első körben a nagyobb vízfolyásokon kerültek alkalmazásra az ADCP mérőműszerek, amelyek méréstechnikai elvei mások, a mérési eredmények is hamarabb rendelkezésre állnak. Ezek használatát külön meg kellett tanulni: más módszer, más hibák, más megoldások. A vízszintek mérése is leginkább műszerekkel történik napjainkban, a legtöbb állomáson regisztráló műszer és távmérés üzemel. Miért olyan fontos ez? Mert szakmai tapasztalat ide vagy oda, a technika fejlődése nem engedi, hogy a vízrajzos belekényelmesedjen a munkakörébe. Gyula is használja a napi munka során ezeket az eszközöket, a kapcsolódó programokat. A vízhozammérés mellett a feladatai közé tartozik az adatkinyerés, a műszercserék végrehajtása, a hordalékminták ülepítése és a Tokaji kislaborba szállítása, az anyagbeszerzés, illetve a vízmércékkel kapcsolatos egyes karbantartási, iszaptalanítási feladatok ellátása. És még sorolhatnám...

A fentiekből is kitűnik, hogy Gyuszika a vízrajz „nagyöregje” és „oszlopos tagja”. Ha szűkszavúan akarom jellemezni, akkor egy morgós mackó – olyan mintha minden nap bal lábbal kelne fel -, de mégis aranyzívű ember. Stílusa első pillanatra megtévesztő, mert legtöbbször kényelmetlenül őszinte és szarkasztikus megszólalásait könnyen sértésnek veheti, aki nem ismeri. De akik tudják, hogyan is működik a lelki világa, azokat már nem téveszti meg. Mert mindegy, hogy mit ejt ki a száján, ha szükség van rá, bármikor lehet számítani a segítségére és bármilyen körülmények között helyt áll – legyen az munkahelyi vagy magánéleti jellegű feladat, probléma. Ebben pedig még az egészségi állapota sem akadályozza meg.

Extrém körülmények között végzett mérés 2010. júniusban a Hernádon

Az is igaz viszont, hogy mellette résen kell lenni, mert ha veszi a kabátját, akkor mindenki másnak, aki aznap vele utazik, indulnia kell. Erre a jelzésre mindenkinek figyelnie kell, különben biztosan kap néhány morgolódós megjegyzést késés esetén. Mert, ha feladat van, akkor Gyula megy és végrehajtja. Ez nem kérdés.

Gyuszika ilyen, de mi, a vízrajzosok így kedveljük őt. Egyedi stílusa különleges színfoltja a vízrajz sokféle személyiségből álló csapatának. És ez így van jól.

Szerző: Tóthné Seres Éva, osztályvezető

dr. Pongrácz Bence

Vagyongazdálkodási és Üzemeltetési Osztály

A Vagyongazdálkodási és Üzemeltetési Osztály munkatársainak bemutatását osztályunk legfiatalabb kollégájával, dr. Pongrácz Bencével kezdem.

Bence 1996-ban Szikszón született. Általános iskolai tanulmányait befejezve a miskolci Kandó Kálmán szakközépiskolát választotta. Az érettségi vizsga letételét követően, 2015-ben a Miskolci Egyetem Jogi Karának jogász képzésére jelentkezett. Kitartása meghozta gyümölcsét és 2020-ban átvette első, de nem utolsó diplomáját. Frissen végzett jogászként, 2020 októberében az iskolapadot Igazgatóságunk Vagyongazdálkodási Csoportjának íróasztalára cserélte, igazgatási referens munkakörben. Az iskolából való kikerülés azonban a tanulás iránti lelkesedését nem törte meg, így különösen büszkék vagyunk Bencére azért is, mert amióta osztályunkat erősíti, két szakjogász végzettséget is megszerzett. Elsőként adatvédelmi, majd 2023-ban vagyongazdálkodási szakjogász diplomával gazdagodott. Bence mind az osztályon, mind a csoporton belül hamar megtalálta a helyét, közvetlen kollégájával, Barkóczy Tamással azonnal megtalálták a közös hangot. A vagyongazdálkodási szakterület összetettsége jelentős kihívást jelent, azonban a kiváló csapatmunkának és a lelkiismeretes, segítőkész hozzáállásnak is köszönhetően az esetek döntő többségében a feltárt problémákra megoldást találunk.

Feladatai nagyon sokrétűek, a teljesség igénye nélkül a napi szintű, mondhatni rutin feladatokat a bonyolult, esetenként több éve húzódó, az ingatlanok státuszát rendező ügyek tarkítják. A teljesség igénye nélkül néhány jellemző ügy típus: napi szintű feladat a szakvéleményadás a társosztályok felé, amit minden, az Igazgatóságunk vagyongazdálkodásában lévő ingatlant érintő ügyben ki kell adni. Vannak állandó, valamint ad hoc jellegű adatszolgáltatások mind a felettes szervük, mind a tulajdonosi joggyakorló felé (MNV Zrt., NFK).

Bence Igazgatóságunkhoz érkezésekor többek között megörökölte a Bodrog jobb parti ingatlanjogi rendezést, amelyen keresztül összetett képet kapott, hogy egy területrendezésnek a vagyongazdálkodási elemeken túl milyen jogi, gazdasági vonatkozásai vannak. 2023 májusában adatvédelmi tisztviselői feladatokkal bővült az ellátandó feladatainak „listája”. Ezen tevékenysége révén az elsők között ismerkedik meg az újonnan belépő kollégákkal az adatvédelmi oktatás keretében, valamint az adatvédelmi jogszabályok Igazgatóságunk általi betartásáért szintén ő felel. Munkája során kiemelt figyelmet fordít a kollégákkal való kommunikációra, nem csak az osztály, hanem a többi osztály munkatársával is megfelelő kapcsolatot ápol.

Bence szabadidejét olvasással, zenehallgatással tölti szívesen. Különösen a metál műfaj, azon belül is a történelmi témákat feldolgozó együttesek, mint például a Sabaton áll közel hozzá.

Szerző: Vasasné dr. Kovács Emese, osztályvezető

Czető Lajos

Sárospataki Szakasz mérnökség

Czető Lajos 1959-ben született, a Bodrogközben nőtt fel, gyermekkorát Zemplénagárdon töltötte. A zemplénagárdi általános iskolát követően középiskolai tanulmányait Miskolcon a Zalka Máté Gépipari Szakközépiskolában végezte, majd Nyíregyházán vízgazdálkodási és környezetvédelmi technikus végzettséget szerzett.

Első munkahelye az Észak-magyarországi Vízügyi Igazgatóság volt, ahol 1978. július 24-én állt munkába a „sajóparti gépüzem”-nél Pál András építésvezető irányítása és mentorálása alatt, majd az 1984. évben

történt átszervezést követően került a Sárospataki Szakasz mérnök-ségre építésvezető munkakörbe. 1994 júniusában az Igazgatóság és a Szakasz-mérnökség is átalakult, a kivitelezési, építési tevékenységeket az újonnan alakult Gátépítő Kft., mint állami tulajdonú cég vette át. Akkor a dolgozóknak dönteniük kellett, hogy hol folytatják munkájukat, s mivel ezidáig Lajos a kivitelezésben dolgozott, a Gátépítő Kft-t választotta az új munkáltatójának. A cég elsősorban vízügyi, a vízügyhöz köthető munkákat végzett, így tulajdonképpen mondhatjuk, hogy továbbra is az ágazatban maradt. A teljesség igénye nélkül a jelentősebb munkák, melyek kivitelezésében részt vett: a tiszacsermelyi-, tiszakarádi-, ricsei-, tiszakeszi-, kiskinizsi- és hernádszentandrásai töltésfejlesztések, Bodrog jobb parti töltésépítések Bodrogkeresztúron és Sárospatak Fazekas soron. Mindeközben a munkában töltött évek alatt minden jelentősebb árvízvédekezési munkában kivette a részét, védekezett a Bodrogon, a Tiszán, a Hernádon és a Sajón, valamint a Tarnán, melyek közül több rendkívüli készületség volt.

A 80-as évek elején egy értekezleten a központban

A főigazgatói elismerés átvételén 2023-ban

2015-ben döntött úgy, hogy a kivitelezésből visszatér az Igazgatósághoz, azóta területi felügyelőként dolgozik Igazgatóságunk Sárospataki Szakasz mérnökségén. Munkáját mindig magas színvonalon látta és látja el, szakmai tudása és tapasztalata a fiatalabb kollégáknak is nagy segítségére van betanulásuk, mindennapi munkavégzésük során, példaként áll előttük. Hobbija a sport, leginkább a labdarúgás áll közel hozzá, gyermekkorától folyamatosan aktív résztvevője a

lakóhelyi és munkáltatói sporteseményeknek egyaránt. Négy gyermek édesapja és immár hét unokával büszkélkedhet. 2023. október 23-án főigazgatói elismerésben részesült a több mint 45 év vízügyi ágazat érdekében végzett magas színvonalú munkájáért.

2024-ben fog nyugdíjba vonulni, biztos, hogy hiányozni fog a fiatalos lendülete, kiváló szakmai munkája és a rá jellemző közösségépítő magatartása.

A képen a 2023. évi nyugdíjas találkozó résztvevői: ballról Felbermann Tamás, jobbról Aros Attila és közöttük a közreműködő aktívok, Czető Lajos és Mahalek János

Szerző: Nagy Gábor, szakaszmérnök

Bárány Imre

Tokaji Szakasz mérnök

A Tokaji Szakasz mérnökségen jelenleg 35-en dolgozunk, így egy kicsit nehéz feladat volt számomra kiválasztani, hogy kivel is kezdjem, ki kerüljön először bemutatásra a nagyközönség előtt. A fizikai állományból Bárány Imre gátőrré esett a választásom, mert szerény visszahúzó jelleme, és dolgozós hétköznapjai miatt, sokan nem ismerhetik őt.

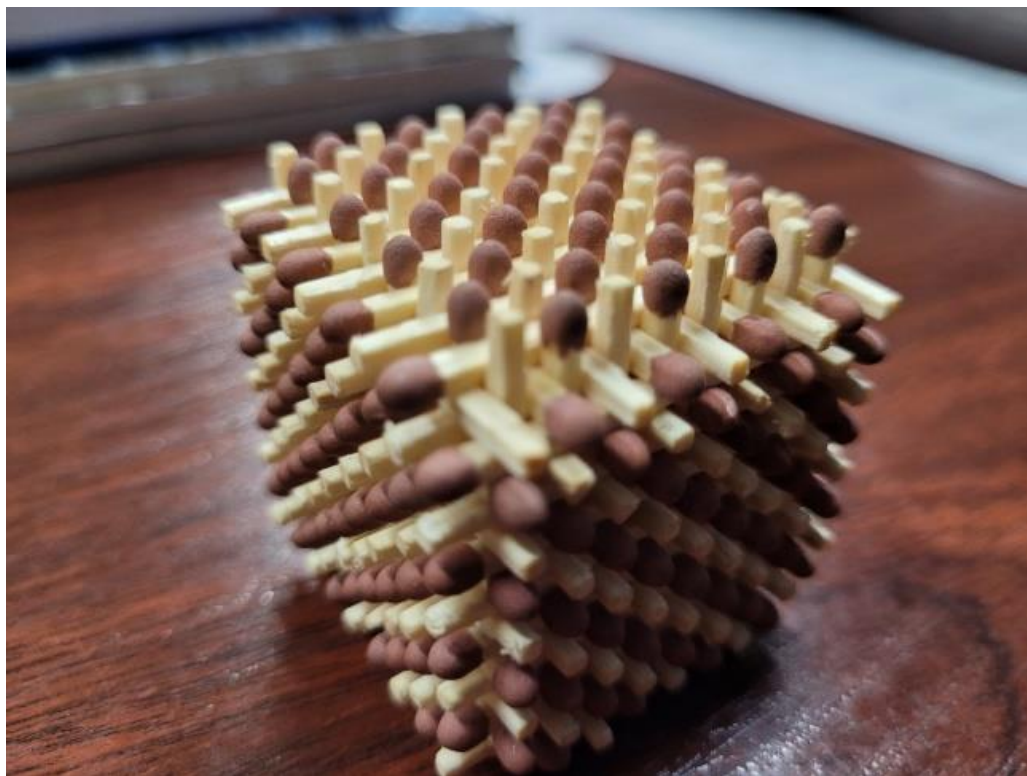
Bárány Imre 1969. március 18-án született Miskolcon. Egy kis Taktaközi településen, Csobajon nőtt fel, és már fiatal ember korában kapcsolatba került a vízüggyel. Úgy ismerhette meg a gátőri teendőket, hogy a korábbi Taktabáji gátőr - Póta József - leány gyermekét vette feleségül. Fiatalkorában dolgozott, sok időt töltött a Taktabáji gátőrtelepen, és segített apósának a teendői ellátásában.

Tanulmányait a Tokaji Mezőgazdasági Szakiskolában végezte, és sorkatonai évei után gépkezelőként helyezkedett el egy helyi mezőgazdasági vállalkozónál. Az Igazgatóságunkhoz 2018. július 2-án nyert felvételt, a 08.04 számú Inérvát-Tokaji árvízvédelmi szakasz 5-ös Tiszatardosi őrvárán teljesíti szolgálati feladatait. Jó helyismerete, és fiatalkori tapasztalati révén nem jelentett számára gondot a beilleszkedés, és a munkaköri feladatok ellátása sem. Mivel rendkívül nagy tapasztalattal rendelkezik a fenntartógépek, üzemeltetésével, és használatával kapcsolatban, ezért a szakaszmérnökség gépkezelői feladatokat is bízott rá, amelyeket szívesen teljesít.

Imrével leginkább az őrvárán, vagy valamelyik védvonalon találkozhatunk, ugyanis munkaideje nagy részét a fenntartógéppel végzett munkákkal tölti. Nagy gyakorlattal rendelkező gépkezelő, akire a gépkarbantartások, és gépjavítások alkalmával is maximálisan számítani lehet.

Szabadidejében sok időt tölt az unokája társaságában, és szívesen foglalkozik kreatív és ügyességi dolgokkal, amelyekkel barátait, kollégáit is meg szokta ajándékozni.

A képen látható gyufa kockát is Imre készítette, amelynek az a különlegessége, hogy ragasztó nélkül készül 10 doboz gyufa felhasználásával

Bárány Imre egy értékes tagja a nagy Vízügyes családnak, s remélhetőleg ennek a rövid bemutató cikknek köszönhetően sikerült kicsit jobban megismerni őt.

Szerző: Liszkai Dávid, szakaszmérnök

Bobaly Barnabás

Miskolci Szakasz mérnökség

A Miskolci Szakasz mérnökségről a boldvai mederőrünket, Bobaly Barnabást szeretném bemutatni, aki Igazgatóságunkon több mint három évtizede példamutatóan látja el munkáját.

Barna 1968. október 27-én, Miskolcon született, Szögligeten nőtt fel, ahol a gyermekéveit is töltötte. A Szögligeti Általános iskolát követően épületasztalos szakmát szerzett a 100-as számú Szakközép- és Szakmunkásiskolában, majd 2008-ban, már munka mellett letette az érettségi vizsgát is. Első munkahelye Budapesten a MAHART volt, később a Kazincbarcika Vegyészertben ácsként dolgozott. A sorállományú katonai szolgálatát Budapesten a díszszázadban töltötte.

Az Észak-Magyarországi Vízügyi Igazgatóságnál 1989-ben helyezkedett el mederőrként a Bódvápatakon. Az őri munkáját magas színvonalon látja el, ezen túlmenően az eredeti szakmájának tudása és tapasztalata sok segítséget nyújt a szakasz mérnökség ingatlanjainak felújításában, valamint a veszélyes fák kivágásában is oroszlánrészt vállal. Az elrendelt védekezések egyik kiemelkedő alappillére, nemcsak a saját őrjárásában, de a társigazgatóságoknál elrendelt vezényléseknek is állandó tagja. A területén található önkéntes mentőcsoportok részére szervezett minősítő gyakorlatokon a védekezési feladatokkal kapcsolatos tapasztalatainak átadásával rendszeresen részt vesz.

Szabadidejében a három gyermekének, továbbá hobbijainak szenteli az életét. Barna a munkáján kívül is számos területen ért már el sikereket. Kezdjük kedvenc hobbijával, az íjászával, amely sportban rengeteg versenyen indul, nem egyszer dobogós helyezést elérve. Alapító tagja a Szádvári Ordások Íjász Egyesületnek, ahol alelnökként tevékenykedik napjainkban is.

Barna nagy állatbarát. Háziállatai között megtalálható a kutya, macska, ló, baromfi. Leginkább kint a természetben érzi jól magát, ha teheti, mindig a szabadban van.

A másik nagy szerelem a ló és a hozzá tartozó lovas élet. Önkéntes lovas polgárőrként társadalmi szerepet is vállal. Alkalmanként járőrszolgálatot ad Szögliget község külterületi részein, valamint az ország különböző tájegységein szervezett nyeregszemléken, lovas rendezvényeken. Jónéhány többnapos lovastúra aktív résztvevője.

Szeret horgászni, vadászni, túrázni, kertészkedni, főzni, imádja a fegyvereket, azok szerelését, javítását és még számtalan egyéb dolgot, amit felsorolni is hosszú lenne, igazi polihisztor.

Igaz barát, kiváló kolléga, aki vidám jellemével mindig színt visz a szürke hétköznapiakba.

Ezzel a rövid bemutatóval, remélem sikerült betekintést nyerni mederőrünk „Bobó” életébe.

Szerző: Burinda Tamás, szakaszmérnök

Balla Emőke

Vízvédelmi és Vízyűjtő-gazdálkodási Osztály

Kedves Kollégák!

Nagy örömmel írok egy előszót a legújabb kollégánk bemutatkozása elé.

Balla Emőke 2023. december 1-től dolgozik a Víziközmű Csoportban Igazgatóságunkon. A közalkalmazotti kinevezését követően a munkaköri leírásban szereplő szakmai feladatait nagy lelkesedéssel, és gondos odafigyeléssel, a legjobb tudása szerint végezte el. A munkához való hozzáállása kifejezetten jó, szakmai tudása a gyakorlat megszerzésével párhuzamosan folyamatosan fejlődik. Az évenkénti nagy terjedelmű digitális adatbázisaink töltésében, ellenőrzésében (pl.: VFA, TSONLINE, VKONLINE adatbázis) aktívan közreműködik. A VIZEK Keretrendszerben érkező objektumazonosítási és vagyonkezelői szakvélemények készítésében, koordinálásában is sikerrel vesz részt. Rövid idő alatt szorgalmas és megbecsült tagja lett csoportunknak.

Vőneky Ágnes víziközmű referens

Az alábbiakban pedig lássuk Emőke rövid bemutatkozását a saját szavaival:

Engedjétek meg, hogy bemutatkozzam. Balla Emőke vagyok, pályafutásomat 2023 decemberében kezdtem a Vízügyi Igazgatóságon, pontosabban a Vízvédelmi és Vízyűjtő-gazdálkodási Osztály Víziközmű csoportjának legújabb referenseként.

Erdélyben, azon belül a Görgényi- és Gyergyói-havasok között található Gyergyószentmiklós városából származom, ott éltem egészen 18 éves koromig. Már a fiatal koromat is gyakran a természetben töltöttem, 10 éven keresztül jártam lóháton a város környéki hegyeket, amely motiválta továbbtanulásomat is.

Az alapképzésemet a kolozsvári Babeş-Bolyai Tudományegyetem Földrajz Karának a Geográfus szakán végeztem. Ebben az időszakban már világos volt számomra, hogy Magyarországon szeretném folytatni tanulmányaimat, hiszen magyar anyanyelvüként több lehetőség közül tudtam választani a továbbtanulást illetően. Ennek következtében mesterképzésemet a Debreceni Egyetem Természettudományi és Technológiai Karának a Környezettudomány szakán végeztem el.

Mesterképzésem befejeztével 2023 nyarán költöztem Bodrogolasziba, ahol fél éves nemzetközi projektben vettem részt, amely a természet- és környezetvédelemről szólt. A projekt végén elkezdtem új munkahelyet keresni, és miután Borsod Ármegye a hegyes-dombos környezetével az otthonomra emlékeztet, emiatt kérdés sem volt számomra, hogy a környéken szeretnék dolgozni. A volt egyetemi csoporttársaim ajánlására - akik jelenleg is KDVVIZIG-es kollégáim - jelentkeztem az Igazgatóságunk által meghirdetett víziközmű referensi állásra. Döntésem azért esett erre a referensi pozícióra, mivel vízszereelő apa lányaként már fiatal koromban is sokat hallottam erről a szakágról, továbbá egyetemi tanulmányaim során is érdekelték a víziközművel kapcsolatos tantárgyak.

Alapképzésem végén megírt szakdolgozatom témája is a szülővárosom vízellátásáról és szennyvízkezeléséről szólt.

A munkám kezdetén tartottam attól, hogy hogyan fogok beilleszkedni egy olyan munkaközösségbe, ahol már hosszú évek óta ugyanazok a személyek dolgoznak, és akik már egy összeszokott, nagy tapasztalattal rendelkező csoportot alkotnak. Szerencsémre végül kiderült, hogy a kollégák nem csak nagy tudással, hanem türelemmel és segítőkészséggel is rendelkeznek, így végül az elmúlt hónapokban nagyon sokat tanulhattam tőlük.

Az ÉMVIZIG lehetőséget biztosított a hétköznapi munkám mellett arra is, hogy részt vegyek az OVF Települési Vízgazdálkodási és Víziközmű Munkacsoportjának 2024 áprilisában Budapesten megrendezett I. ülésén, valamint az Országos Települési Vízgazdálkodási és Víziközmű Szakági Értekezleten is, amely Szarvason került megrendezésre. Továbbá alig pár hónapos ittlétem alatt a Köszörű-völgyi víztározó Vízügyi Hatóság által folytatott helyszíni ellenőrzésén is részt vehettem, és megismerhettem a víztározó és víztisztító mű működését, funkcióit, gyönyörű környezetét.

A jövőben is arra törekszem, hogy az irodai munka mellett még legyen alkalmam részt venni hasonló eseményeken, mivel ezek alkalmával jelentős szakmai tudással lehet bővülni. Ráadásul olyan helyekre is eljuthatok ezek által, ahol még nem jártam eddig, és személyiségemből adódóan az ilyen lehetőségekre mindig nyitott vagyok. Egyik példaként a kékestetői ivóvíz tároló medencék megtekintését tudnám megemlíteni, amely miatt elmondhatom, hogy VIZIG-es karrierem az egekbe emelt.

Bundáné Henczel Renáta

Közfoglalkoztatási Önálló Csoport

1983-ban született Miskolcon. Gyermekkorát és általános iskolás éveit Sajókeresztúron töltötte.

A középiskolát Miskolcon végezte, informatika szakon. A nyíregyházi tanárképző főiskolán, számítástechnika-technika szakos tanárként szerzett diplomát 2008-ban.

Férjével Szirmabesenyőben telepedtek le. Van egy 11 éves fiuk.

Mintegy hét évig tanított, általános és szakképző iskolában Felsőzsolcán, Böcsön és Miskolcon. Emellett a felsőzsolcai könyvtárban dolgozott informatikusként, ahol a könyvtár honlapjának üzemeltetése, tanfolyamok tartása (az idősebb korosztály részére számítástechnikai és internet ismeretek) valamint rendezvények szervezésében való részvétel tartozott többek között a feladatai közé.

2017 decemberében közfoglalkoztatottként kezdte a vízügyes pályafutását az Igazgatóság Közgazdasági Osztályán, adminisztrátorként. 2018 márciusától lett tagja a Közfoglalkoztatási Önálló Csoportnak. Munkájában precíz, pontos és segítőkész.

A jelentések elkészítése, az egységekkel, a kormányhivatalokkal való együttműködés és a csoport napi teendői mellett, közfoglalkoztatottak részére indított tanfolyamok szervezésével foglalkozik.

Szabadidejében szeret olvasni, kirándulni és pecázn.

Szerző: Csohány Péter, szakágazati vezető

Péterné Bata Anett Ágnes

Gyöngyösi Szakasz mérnökség

A Gyöngyösi Szakasz mérnökség munkatársainak bemutatását az egyik adminisztrátor kollégával, a szakasz mérnökség „élő lelkiismeretével” Péterné Bata Anett Ágnessel kezdeném.

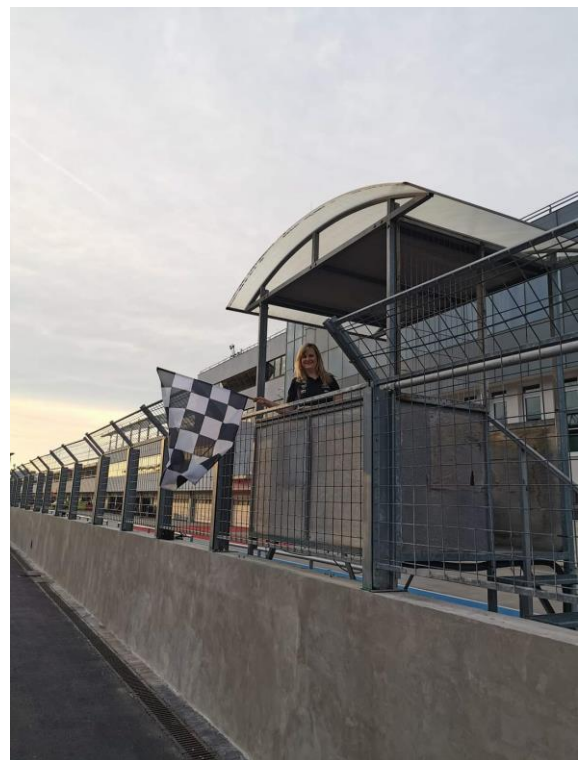
Anett 1987-ben Gyöngyösön született. Tanulmányait az atkári Petőfi Sándor általános iskolában kezdte, majd azt befejezve a Károly Róbert Szakközépiskola idegenforgalom és szálloda szakát választotta. Az érettségi megszerzését követően, 2005-ben felvételt nyert a Károly Róbert Főiskola, idegenforgalom és szálloda szakára. 2009-ben sikeresen elvégezte főiskolai tanulmányait, idegenforgalmi közgazdász diplomát szerzett, egészség- és sportturizmus szakirányon. A több éves útkeresést követően, 2013 áprilistól Szakasz mérnökségünk közfoglalkoztatott adminisztratív állományát erősítette 2018.

február közepéig, amikor is lelkiismeretes és segítőkész hozzáállásának köszönhetően átkerült közalkalmazotti adminisztrátor munkakörbe. A közfoglalkoztatott évek alatt szerves részévé vált szakasz mérnökségünknek, megismerkedett irodánk működésével és ellátta annak, adminisztratív feladatait.

Közalkalmazotti státuszba kerülését követően feladata igen szerteágazó lett. Az esetek többségében azonnal feltalálja magát és a problémákra mindig van megoldása. Nem a szavak embere, de bizalommal lehet felé fordulni, amiben tud, jó szívvel segít, bármiről is legyen szó.

Napi feladatai közé tartozik az ügyiratkezelés, a szerződések előkészítése, szerződéskötést megelőző adminisztratív feladatok ellátása, szerződések nyomon követése, szerződésmódosítások, kiegészítések, záró dokumentációk előkészítése, beérkező- és kimenő küldemények koordinálása, ezen belül az e-posta elektronikus feladójegyzék készítő rendszer használata és a posta szállítása, illetve az árvízvédekezés esetén dokumentációs feladatok ellátása. Elvégzi a JKR rendszerben generálódó menetlevelek és a papír alapú menetlevelek gazdasági elszámolásra történő előkészítését. Támogatja a vezetőség minden napos munkáját, valamint ellátja szakasz mérnökségünk eseti jellegű feladatait, adatszolgáltatásait.

Magánemberként az autósport szerelmese, ezt mutatja az is, hogy még a diplomamunkája is a Forma-1 köré épült. Vízügy után a Hungaroring a másik otthona, számos rendezvényen tiszteletét teszi.

Szabadidejében szívesen kerékpározik, több alkalommal körbetekerte a Tisza-tavat, illetve egy alkalommal a Balatont is. Szereti a természetben tölteni az idejét, ha csak teheti, férjével az ország számos pontján túrákat tesz. Az aktív időtöltést részesíti előnyben, szívesen fut és rendszeresen fallabdázik. De meg kell még említenem kreatív beállítottságát, ami szakaszmérnökségünk rendezvényeinek sikeres lebonyolításnál is megmutatkozik.

Összetett és egymásra épülő háttér feladatai a többi dolgozó munkáját elősegíti, amihez Anett lelkes, pontos munkavégzése és odafigyelése is még nagyban hozzájárul.

Szerző: Kassai László, szakaszmérnök

Szabó Sándor József

Műszaki Biztonsági Szolgálat

A Műszaki Biztonsági Szolgálat részéről a karbantartói csapat vezetőjét, Szabó Sándor József szerelőipari szakmunkást szeretném bemutatni, aki több mint 40 éve dolgozik Igazgatóságunkon.

Sándor 1961-ben született Miskolcon. Gyermekkorát és iskolás éveit is itt töltötte. A miskolci Szemere Bertalan Szakmunkásképző Intézetben szerzett karosszéria lakatos szakképesítést 1978-ban.

Első munkahelye az LKM (Lenin Kohászati Művek) volt, ahol 2 évet dolgozott a járműjavító részlegen, mint karosszéria lakatos. Aztán úgy döntött, hogy vált, így került 1980-ban az Észak-magyarországi Vízügyi Igazgatóság Műszaki Biztonsági Szolgálatához karbantartó lakatos munkakörbe. Időközben megkapta a „behívóját” is, ezért 1983-84 években kötelező sorkatonai szolgálatot teljesített Szombathelyen.

Feleségével 1985-ben kötöttek házasságot. Lányai 36 és 29 évesek, kislány unokája 5 éves.

Szabó Sanyi neve fogalommá vált az ÉMVIZIG-en, hiszen a sok év alatt rengeteg tapasztalatot és ismeretet szerzett, amelyet szívesen megoszt mindenkivel a napi munka során. Problémamegoldó készsége, precizitása példaértékű.

Rendszeres feladatai közé tartozik a különböző folyamatok előkészítése, a szivattyútelepi gépek, valamint a védelmi célú gépek és berendezések üzempróbája, karbantartása és javítása, a műhelyhez kapcsolódóan a szerszámok, készülékek és tartalék alkatrészek elhelyezése, rendszerezése, a képződő veszélyes hulladékok kezelése, valamint logisztikai feladatok, mint anyagok mozgatása, rakodása targoncával, szállítása tehergépjárművel. Teendői között szerepel még – sokszor a türelmét próbára tévő - közfoglalkoztatott dolgozók operatív irányítása, felügyelete.

Sándor szívesen osztja meg emlékeit a szakmai pályafutása során átélt kihívásokról. Ilyen volt a 2010-es tavaszi nagy árvíz, ahol a védvonalakon szivattyútelepítési- és üzemeltetési, valamint logisztikai feladatai voltak, valamint az októberi vörösiszap katasztrófához kapcsolódóan vízminőségvédelem, amikor is levegőztetést végeztek a Torna patakon. De ide sorolható a 2013-as győri árvíz, a Kis-Dunai, vagy a karcsai vízminőségvédekezés, ahol előbbinél levegőztetést, utóbbinál pedig víz átszivattyúzást végeztek a Bodrog folyóból.

Áldozatos, szakmai ismeretekben gazdag munkásságát az Igazgatóság kezdeményezésére 2008-ban a Hernádon történt árvízi védekezés apropóján a Környezetvédelmi és Vízügyi Minisztérium, 2019-ben pedig Víz Világnapja alkalmából a Belügyminisztérium Miniszteri Elismerő Oklevéllel jutalmazta.

Magánemberként sokat autózik, motorozik, hiszen azokkal már fiatal kora óta szerelembe esett. Szabadidejében szívesen kertészkedik, főz, barkácsol.

Szabó Sanyi életében a vízügyi szolgálat fontos szerepet tölt be, melyet az általa elért eredmények és a személyét körülvevő tisztelet is bizonyítanak. Ő az, akire mindig és minden körülmények között számíthatunk. Fiatalos, lendületes karakterét ismerve, el sem akarjuk hinni, hogy két év múlva már nyugdíjas lesz...

Szerző: Dobos Sándor György, szolgálatvezető

Simon Sándor

Egri Szakaszternökség

„A Tiszára figyelni kell. Mer’ a Tisza jön, a Tisza az mindig jön”- lehetne Simon Sándor gátör mottója, Pelikán József gátör után szabadon.

Simon Sándor, az Egri Szakaszternökség gátöre 1959. augusztus 19-én született Debrecenben. Gyerekkorát több városban töltötte, Debrecen, Tiszaszederkény, Leninváros, Tiszaújváros mind-mind gyermekkorának állomásai voltak. 1977-ben érettségizett a miskolci 14. sz. Szakközépiskolában, majd építésvezetöi technikus

szakon bővítette tudását. 1980 és 1982 között sorkatonai szolgálatát töltötte, majd annak befejeztével megnősült. Egy lánya és egy fia született, Zsuzsanna 1982-ben, míg Viktor 1984-ben.

És hogy honnan a Vízügy iránti elkötelezettsége Sándornak? Gyerekkora nyarait anyai nagyszüleinél töltötte Négyesen, nagyapja ott szolgált gátörként. Életének egyik legboldogabb időszakaként élte meg az ott eltöltött időt, nagyapja révén pedig a gátöri munkába is beleszeretett. És bár a középiskola után Tiszaszederkényen kezdett el dolgozni a Közmű és Mélyépítő vállalatnál, majd nősülése után a szomszédos Polgár településen műszaki előkészítöként, a vízügyes életformát nem felejtette. A polgári, építőipari kisvállalkozás megszűnése után, 1991-ben megpályázta a poroszlói gátöri állást. És bár korábbi életéhez képest komoly volt a váltás, a mai napig nem bánta meg az akkori döntést. „A poroszlói élet, a gátöri életforma nem hasonlítható össze semmivel” – állítja. „Folyamatos, önálló döntések meghozatala, rengeteg munka, de jó a munkahelyi kollektíva, gyönyörű a Tisza.” Nem sok embernek adatott meg az életben, hogy olyan munkahelyről menjen nyugdíjba, ami olyan sok örömet okozott Neki.

Simon Sanyi 2024. december 19-én teszi le végleg a vízügyes lantot. Attól kezdve hobbijaira koncentrálhat. És hogy mik azok? Kerek... szögletes... lyukas... teljesen mindegy..... Ahogy Gombóc Artúr a csokoládéval, úgy az Egri Szakaszternökség dolgozói a Simon Sándor által készített sajtokkal vannak így. A Sanyi által készített sajtok nemcsak Poroszlón, és közvetlen környékén híresek, hanem nyugodtan mondhatjuk, hogy az északkeleti régióban is.

Nyugdíjasként kellő ideje juthat majd a vadászatra is, és az Egri Szakaszternökség remélheti, hogy a vadhús is a dolgozók kedvence lesz. Még ha nem is kerek... szögletes... lyukas formában.

Szerző: Galambos Béla, mb. szakaszternök

Vezsdel Alex

Vízrendezési és Öntözési Osztály

A Vízügyi és Öntözési Osztály részéről Vezsdel Alex vízrendezési referens szeretném nektek bemutatni, aki az osztály legújabb, egyben legfiatalabb munkatársa. Az osztályon töltött néhány hónap alatt nagyon jól beilleszkedett az osztály közösségébe, ezért úgy gondoltam, legyen Ő az első, aki a VRO részéről bemutatásra kerül.

Alex 1991-ben Miskolcon született és az Avason nőtt fel. Tanulmányait a Pattantyús Ábrahám Géza, mai nevén Avastetői Általános iskolában kezdte meg sport osztályban. Mindig is vonzotta a sport világa édesapja révén. Ennek az iskolának köszönhetően több szakágazatot is kipróbált, többek között röplabda, kézilabda, foci, valamint atlétika. Atlétikából több érem büszke tulajdonosa, valamint a Borsod-Volán SE igazolt játékosa volt két évig. Az általános iskola után az Andrássy Gyula Szakközépiskolában folytatta tanulmányait informatika szakirányon. Sajnos a tanulás nehézségei miatt feladta sport karrierjét. Egyetemi tanulmányait a Miskolci Egyetemen kezdte meg a Műszaki Földtudományi karon. A jó kereseti lehetőség miatt olajmérnök szeretett volna lenni, azonban számításai nem jöttek be, így az egyetemi létet egy skóciai munkára cserélte le. Közel egy év külföldön töltött idő után nem szerette volna feladni álmát, hogy diplomát szerezzen, ezért átjelentkezett a Debreceni Egyetemre, ahol Földtudományi Kutatóként, Geográfus szakirányon végzett.

Az új egyetemi évei alatt térinformatikát és geodéziát, vektorizálást és raszterezési feladatokat, továbbá térképészeti ismereteket tanult. 2018-ban kezdett el az Északi-dunántúli Vízügyi Igazgatóságon dolgozni, mint térinformatikai szerkesztő/vízrendezési referens. Alapvető feladata volt, hogy háttértámogatást biztosítson kollégái számára térinformatikai szempontból. Ilyen feladatok voltak a különböző adatszolgáltatások, geodéziai felmérések és azok adatainak feldolgozása, illetve egyéb szakágazati tevékenységek (pl.: belvizes tervek készítése). Több szakmai képzést elvégzett (pl.: ArcGIS Pro, Drónpilóta képzés stb.), továbbá több konferencián is részt vett (MHT vándorgyűlés, Térinformatikai konferenciák, Esri Térinformatikai konferencia, Hawle gyárlátogatás Horvátországban stb.), valamint komoly szakmai tudást szedett össze az ott töltött

évei alatt. Ennek eredménye volt, hogy geodéziai felelős lett, illetve megkapta a szivattyútelepek szakágazati műszaki feladatait.

A közel hatévnyi Győrben tartózkodást egy nagyon komoly betegség zárta le 2023 nyarán. Alex és a felesége, valamint kislányuk úgy döntöttek, hogy hazatérnek szüleikhez Miskolcra. 2024 februárjának végén csatlakozott Osztályunkhoz a megüresedett vízrendezési referens munkakörben. Alex egyből beilleszkedett, a védekezésben is hadra fogható volt, illetve olyan feladatokat is kap, amiket eddig nem csinált, pl.: vagyongazdálkodási hozzájárulásokhoz ír szakvéleményeket.

Jövőbeni célja, hogy informatikai alapismeretek mellett programozási ismereteket, főleg webfejlesztéssel kapcsolatos nyelveket tanulhasson, fejlessze magát. Szabadidejében weblapok, webshopok szerkesztésével, üzemeltetésével szeret foglalkozni. Szeret még kimozdulni a természetbe is, és szeretné egyszer befejezni a Kéktúrát, amit 2018-ban kezdett el.

Szerző: Vasas István, osztályvezető

Poros Krisztina

Közgazdasági Osztály

Munkánk során rengeteg emberrel találkozunk, de nem mindenki marad mellettünk. Emberek jönnek, aztán eltűnnek az életünkből. Van, aki sokáig, hosszú évekig velünk marad, és akadnak olyanok, akik épp csak keresztezik az utunkat.

Az Igazgatóságon eltöltött éveim alatt a Közgazdasági Osztálynál is rengeteg emberrel találkoztam. Azon szerencsések közé tartozhatom, aki több olyan kollégával dolgozhatott együtt, tanulhatott tőlük, akik több évtizedes szakmai múlttal, gyakorlattal rendelkeztek.

Fenti gondolat mentén haladva úgy éreztem, hogy a Közgazdasági Osztály munkatársainak bemutatását először egy ilyen kollégával szeretném kezdeni, aki osztályunk legrégebbi, és legmegbízhatóbb tagja, több évtizedes szakmai tapasztalattal, múlttal a háta mögött.

Szeretném bemutatni Poros Krisztinát, ahogy az osztályon mi hívjuk Krisztikét:

Krisztike 1971. június 17-én született Mezőcsáton. Családjával gyerekkorától Hejőbába az otthona. Itt nőttek fel öccsével, és még mai napig is itt lakik.

Általános iskolai tanulmányait Hejőbábán a Zrínyi Ilona Általános Iskolában kezdte meg. Az általános iskolát követően tanulmányait 1985-től Mezőcsáton a Nógrádi Sándor Gimnázium és Közgazdasági Szakközépiskolában folytatta. 1989. június 15-én sikeresen leérettségizett, és képesített könyvelői, vállalati tervezői, statisztikus szakképesítést szerzett.

Tanulmányai befejezését követően sem tétlenkedett, hiszen 1989. augusztus 14-én már a Vízügyi Igazgatóságnál helyezkedett el, mely az első munkahelye lett. A Pénzügyi és Számviteli Osztályon kezdte meg feladatait, mint pénzügyi ügyintéző, és dolgozik ebben a munkakörben még a mai napig rendületlenül.

Három gyermeke született 1992-ben Viktor, 2001-ben Máté és 2003-ban Tomika. A gyerekek lassan felnőnek, hiszen a legidősebb fiú Viktor már pár éve önálló életet kezdett.

Munkája során feladatai közé tartozik a szállítói számlák kezelése, a számlákkal kapcsolatos ellenőrzési, nyilvántartási, egyeztetési feladatok elvégzése, a számlák könyvelése, kontírozása és utalásra történő előkészítése. Feladatai közé tartozik még a szállítói folyószámla egyeztetése, a központi pénztáros távollétében pedig a pénztárosi munkaköri feladatok teljes körű ellátása.

Nem a szavak embere, viszont önzetlen, mindig mindenben lehet rá támaszkodni. Munkája során alapos, kitartó és körültekintő. Az élet nehézségei mind a magánéletben, mind pedig a munkahelyen számtalanszor állították komoly kihívás, dilemma elé, mégis kitartott. Ő az a munkatárs, aki minden nehézség, akadály ellenére is folyamatosan tud teljesíteni.

Nem véletlen, csakis az ő érdeme, hogy 2020. június 29-én a Duna nap alkalmából az OVF főigazgatója által adományozott elismerésben részesült a pénzügyi területen hivatásszerűen végzett munkája elismeréseként.

Krisztike az Igazgatóságnál eltöltött 35 évnyi munkaviszonyával a Közgazdasági Osztály rangidős, elismert személye és nagy szakmai múlttal rendelkező oszlopos tagja lett.

Remélem, hogy ezzel a rövid bemutatással sikerült kicsit jobban megismertetnem őt.

Szerző: Laczikné Takács Orsolya, osztályvezető

Tiszaöki Vízlépcső

Kedves Kollégák! A Tiszaöki Vízlépcső részéről két nyugdíjba vonuló kollégát szeretnék bemutatni nektek, mert később már nem lesz rá lehetőség, életútjaik pedig mindenképpen érdekessé teszik őket erre.

Dombi István

Kezdem Dombi István vízépítőipari szakmunkással, minősített hegesztő kollégával.

István 1959. október 24-én született, tiszadobi lakos volt mindig is, így a Tisza folyó meghatározta életét már az elején is. 1976-ban végzett hegesztőként Tiszavasváriban a 115. sz. szakmunkásképzőben (MTH), és már 1977-ben megszerezte a minősítést is. A Gyár- és Gépszerelő Vállalatnál kezdett dolgozni Leninvárosban, innen volt kiküldetésben a paksi atomerőmű I-es blokkjának hegesztésére 1980-ban, majd a Hajdúsági Iparműveknél végzett gyárépítési hegesztési munkákat, ekkor Tégláson volt szállása. Mindig mondja, hogy ez volt élete nagy hibája, mert ott ismerte meg feleségét... persze viccel.

1984-től az ÉVIZIG hajójavító egységéhez jött dolgozni, itt új, és régi hajók hegesztéseit

végezte. 1987-ben jött egy komolyabb váltás, és a tiszadobi sertéstelepre ment dolgozni másfél évet, ahol nagyon sok „disznó” munkatársa volt. 1988-ban visszatért a szakmájához, a leninvárosi régi erőmű koromcsövét hegesztette, elmondása szerint még többszöri zuhanyzás után is kijött a bőre alól a korom. (a sertéstelepen meg más...)

1988-tól újra az ÉVIZIG hajójavító üzemegységénél dolgozott, és majd 1998. január 5-től lett a (1994-től új nevet kapott) Tiszaöki Vízlépcső dolgozója napjainkig.

Munkája minőségében legbüszkébb a Paksi Atomerőmű I-es blokkjának hegesztésére. Nem valami csövecskét, hanem konkrétan a reaktor blokkot hegesztette. Azt hiszem, az idő próbáját eddig szépen kiállta az elmúlt 44 évben, ahogyan a hajók is.

Három gyermek boldog édesapja, és már 6 unokája várja, hogy a nyugdíjas éveiben tudjon velük játszani.

Különösebb hobbija nincs, de a tiszadobi kastély kulturális műsorait többször látogatta, így régebbi kollégái „művész” becenéven szólítják. Pedig saját bevallása szerint nem annyira a filharmonikusok, inkább a társaság, és a kínált italok vonzották. A régi szép időkről szóló anekdotái hiányozni fognak, főleg, hogy ezek jégkorszak utáni epizódjaiban már én is szerepelek a 21 vízügyes évemmel... és utólag már elmondhatja, nem biztos, hogy a disznókkal volt a legnehezebb...

Marczis János

Következik Marczis János kiemelt gépkezelő, és szintén minősített hegesztő kolléga.

A több mint három évtizedes vízügyes kötődésű kollégánk, Marczis János 1959. november 22-én született, ő is mindig tiszadobi lakos volt. Érdekes, hogy Dombi Istvánnal egy általános iskolába, majd egy szakmunkás képzőbe is jártak, ezáltal nekik még régebbi az ismeretségük. Így ő is 1976-ban hegesztőként végzett tiszavasváriban.

János 1976 - 1985-ig szintén a Gyár-és Gépszerelő Vállalatnál dolgozott Leninvárosban. 1979-től minősített hegesztőként. 1985 - 1990 között a Közmű és Mélyépítő Vállalatnál Leninvárosban, majd 1990. március 1-től az ÉVIZIG hajójavítónál újra csatlakozott Dombi Istvánhoz, és szintén 1998-tól Tiszalöki Vízlépcső dolgozó hegesztőként. 2005. február 1-től a duzzasztómű hídszolgálatához került, innen is vonult nyugállományba idén november 23-án.

Három gyermek boldog édesapja és már ötszörös nagypapa is. Lánya 1987-ben, fiai 1990-ben, ill. 2004-ben születtek.

Hobbija, a horgászat is a folyóhoz köti, amelyre nyugdíjasként már sokkal több időt szánhat majd.

Szerző: Palencsár István, szolgálatvezető

Az Észak-magyarországi Vízügyi Igazgatóság dolgozóinak lapja.

Felelős kiadó: Rácz Miklós igazgató. Felelős szerkesztő: Pál Sára, Kovács Péter, a különszám társszerkesztője: Kovács Gabriella

Kiadja: Észak-magyarországi Vízügyi Igazgatóság.

A szerkesztőség címe: 3530 Miskolc, Vörösmarty u. 77. sz., Tel.: +36 (46) 516 -000,

E-mail: pal.sara@emvizig.hu, Web.: <http://www.emvizig.hu/vizeink>

